

நீதி நூல்களில் சான்றோர்களின் இலக்கணம்

முனைவர். ர.அன்பழகி

கொன்சாகா மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

காத்தம்பள்ளம்

எலத்தகிரி.

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம்

தமிழ்நாடு

ABSTRACT:

Tamil have been following good morals since the dawn of time. Since the advent of the texts of justice more and more people have been adhering to good morals which allows us to know that witnesses are living in our country. His birthplace was the main reason for the formation of a better Chanron. And his character is made special by the morality he follows on a daily basis, such as truth and honesty.He will be educated and well versed in the questions. He sees not only the external beauty but also the internal beauty of others. He will always live in the middle of the situation, with the best intelligence, and will succeed in life by living with ambition without looking at the other land. we can find out from article.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இவ்வுலகம் தோன்றிய காலம் தொடரே தமிழர்கள் நல்ல ஒழுக்க நெறிகளைக் கடைபிடித்து வருகின்றனர். நீதி நூல்கள் தோன்றிய பின்னர் இன்னும் அதிக அளவில் நல்ல வாழ்வியல் நெறிகளை கடைபிடித்து வருகின்றனர். இது நம் நாட்டில் சான்றோர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒரு சிறந்த சான்றோன் உருவாக அவனுடைய பிறந்த குடியே முக்கிய காரணம். மேலும் அவன் அன்றாடம் கடைபிடிக்கு ஒழுக்கம்,உண்மை, நேர்மை போன்றவற்றால் அவனுடைய குணம்

சிறப்படைகிறது. அவன் கற்ற கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து விளங்குபவனாக இருப்பான்.

புற அழகை மட்டும் பார்க்காமல் பிறரின் அக அழகை மட்டுமே காண்பான். என்றும் நடுவு நிலைனை தவறாமல் வாழ்வான். சிறந்த புலனடக்கத்துடனும், பிறன் மனை நோக்காது பேராண்மையோடு வாழ்ந்து வாழ்வில் வெற்றி பெறுவான். என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறியலாம்.

திறவுச் சொற்கள்:

1. நாணும்
2. குடிமை
3. ஒள்ளரி
4. கோட்டழகு
5. குருகு

முன்னுரை :

இவ்வுலகில் பழங்காலம் தொட்டு இன்று வரை சான்றோர்கள் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் அவர்களில் நாம் யாரை சான்றோர்களாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்றால் இவ்வுலக வாழ்வை திறம்பட அறிந்து அதன் நல்லவைகளையும் தீயவைகளையும் வழிகாட்டக்கூடியவராகவும், அறிவில் சிறந்தவராகவும், குலப்பெருமையைக் காப்பவராகவும் அனைவரிடமும் பேதமைக் காட்டாது அன்புடன் இருப்பவராகவும் நட்புடனும், பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மையுடனும், இல்லற வாழ்க்கையில் சிறந்தவராகவும் பிறன்மனை நோக்காதவராகவும், ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவராகவும் என பல்வேறு நல்லப் பண்புகளைக் கொண்டவரையே நாம் சான்றோர்கள் என ஏற்றுக் கொள்கிறோம் சான்றோர்களைப் பற்றி பல்வேறு தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அதில் நீதி இலக்கியங்களில் சான்றோர்கள் பற்றிய இயல்புகள், பண்புகள், குணங்கள் என பல்வேறு திறன்களில் சான்றோர்களின் பெருமைகளைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

நீதி இலக்கியங்கள் தோன்றிய விதம்

நீதி இலக்கியங்கள் கி.பி. 6 - ம் நூற்றாண்டில் களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்தில் தோன்றியது. இந்நூல் தோன்றக் காரணம் சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றி மக்கள் இன்பமுடன் வாழ்ந்தார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து சங்க மருவிய காலமான களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்தில் மக்களிடம் தவறான எண்ணங்களும், களவு, வழிப்பறி, பிறன்மனை

நோக்குதல் என தீய குணங்கள் அதிகரித்துக் காணப்பட்டன. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் மக்களுக்கு நீதிக்கருத்துகளை எடுத்துரைக்கும் நோக்கில் நல்ல கருத்துகளை கொண்டும் நீதியை நிலைநாட்டும் நோக்கிலும் நீதிகள் கொண்டப்பாடல்களைப் பாடினர். அவைகளே இன்று நமக்கு நீதிநூல்களாகக் கிடைத்துள்ளன. இதில் சான்றோர்களைப் பற்றியச் செய்திகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

சான்றோரின் பிறப்பு

இவ்வுலகில் நல்லவர், தீயவர் என்பதை அவர்கள் பிறந்த குடிப்பிறப்பைக் கொண்டு அறியமுடியும். அதைப் பற்றி திருக்குறளில் உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவர்கள் தமக்குரிய ஒழுக்கம், உண்மை, நாணம் ஆகிய இம்மூன்றும் கல்வியால் தான் பெற்றார்கள் என்பதல்லாது அவர்களின் பிறப்பாலும் நல்ல குணங்கள் தோன்றும் என்பதை,

“ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும்

இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்”. தி.கு-952

மேலும், குற்றமற்ற குடியில் வாழ்ந்து வருபவர் வறுமையுற்றக் காலத்திலும் வஞ்சனையை மேற்கொண்டு தம் குடிப்பிறப்புக்கு அமைவில்லாத செயல்களை செய்யமாட்டார்கள்.

“சலம்பற்றி சால்பில் செய்யார் மாசற்ற

குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார்”. தி.கு-956

நாலடியில்,

நற்குலப்பிறப்பும் கல்வியறிவில் சிறந்தவரிடம் நட்புகொள்வதைப்பற்றி,

“இற்பிறப் பெண்ணியிடை திரியாரென்பதோர்”. நாலடியார்-212

மேலும் நற்குடியில் பிறந்தவர்கள் எவ்வளவு பசி வருத்தமுண்டானாலும் சிங்கம் புல்லைத் தின்னாதது போல் நற்குடியில் பிறந்தவர் எவ்வளவு வறுமை உண்டானாலும் தமக்குரிய நல்லொழுக்கங்களிலிருந்து குறையமாட்டார்கள். என்பதை,

“உடுக்கையுலறி யுடம் பழிந்த கண்ணும்

குடிப்பிறப்பாளர் தங்கொள்கையிற் குன்றார்.” நாலடியார்-141

சான்றோர் என்பவர்களிடம் நற்குணங்கள் கொண்ட உயர்குலத்தார்க்கே இயல்பாக அமையும். எப்பொழுதும் இழிந்த குலத்தை சார்ந்தவர்க்கு அமையாது. உயர்குல சிறப்பைப் பற்றி,

சான்றாண்மை சாயலொழுக்கமிவை மூன்றும்,

வான்றோய் குடிப்பிறந்தவர்க்கல்லது”. நாலடி-142

திரிகடுகத்தில், உயர்ந்த குடிபிறப்பைப் பற்றி,

“தொல்லவையுள் தோன்றும் குடிமையும்”

என்று சான்றோர்களின் உயர்குடி பிறப்பைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது.

நான்மணிக்கடிகையில்,

அகில் கள்ளியின் வயிற்றில் பிறக்கும் சிறந்த அரிதாரம் மானின் வயிற்றில் பிறக்கும். பெருங்கடலுள் விலை மதிப்புடைய முத்துகள் பிறக்கும். நன்மக்கள் பிறக்கும் குடியை யாரறிவார்கள் என்பதை,

“கள்ளிவயிற்றில் அகில் பிறக்கும் மான் வயிற்றில்
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்
புல்விலைய முத்தம் பிறக்கும் அறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்கும் குடி”

என நான்மணிக்கடிகையில் எடுத்துரைத்துள்ளது.

சான்றோர்களின் கல்வியறிவு

கற்றறிந்தவர் தாம் இன்பமாக வாழ காரணமான கல்வியால் உலகத்தினரும் இன்பமடையும் சிறப்பைக் கருதி அக்கல்வியை மேலும் விரும்பிக் கற்பர் என்பதை திருவள்ளுவர்,

“தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந்தார்.

என கல்வியின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கிறார். மேலும் நாலடியாரில்

மனிதர்கள் தங்கள் மேனியை அழகுபடுத்திக் கொள்ளும் அழகு அழகல்ல. என்றும், தன் தலையை அழகுபடுத்தியும் அழகிய ஆடை தரிப்பதனாலும் திரவியங்களை மெய்யிற் பூசுவதால் உண்டாகின்ற அழகு அழகாகாது நாம் மறுமைக்கு அஞ்சி கற்கும் கல்வியே சிறந்த அழகாகும் என்பதை,

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்

மஞ்சளழகு மழகல்ல நெஞ்சத்து

நல்லம்யா மென்று நடுவுநிலைமையிற்

கல்வியழகே அழகு”.

ஒருவன் முற்றும் கற்க வேண்டுமானால் கல்விகள் அபாரமாக இருப்பதாலும், ஆயுள் அற்பமாக இருப்பதாலும் பல வியாதிகள் சம்பவிப்பதனாலும் அது முடியாது எனவே நன்றாய் ஆராய்ந்து தமக்கு வேண்டியவைகளை புத்திசாலிகள் கற்கிறார்கள் எவ்வாறென்றால் நீரைப் பிரித்து பாலையுண்ணும் அன்னத்தைப்போல் சான்றோர்கள் கல்வியை என்றும் கற்கிறார்கள்.

“கல்விக்கரையில் கற்பவர் நாள் சில
மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல தெள்ளிதின்
ஆராய்ந்தமைவுடைய கற்பவே நீரொழிய
பாலுண் குருகிறெறிந்து.

திரிகடுகத்தில் சான்றோர்களின் கல்வி சிறப்பைப் பற்றி பல நல்ல நூல்களை கற்றுணர்ந்து பலருக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து வாழ்தல், இல்லறத்தை குறைவில்லாது நடத்துதல், ஊக்கத்துடன் முயற்சி செய்து செயற்கரிய செயல்களை செய்தல் ஆகிய இம்மூன்றும் கல்விகள் எல்லாவற்றிலும் தலை சிறந்த கல்வியாகும்.

“பல்லவையுள் நல்லவை கற்றலும் பாத்தண்டாங்கு
இல்லறம் முட்டாது இயற்றலும் வல்லிதின்
தாளின் ஒருபொருள் ஆக்கலும் இம்மூன்றும்
கேள்வியுள் எல்லாந் தலை. திரி-31

நூல்களை ஆராய்ந்து நுட்பமான பொருள்களை கொண்டு வாழ்வதே சிறந்த கல்வியறிவாகும்.

“நுண்மொழி நோக்கி பொருள் கொளல்.” திரி-32

முதுமொழிக்காஞ்சியில் மேதைகளில் சிறந்தவர் எனப்போற்றப்படுபவர் அவர்கள் கற்றக்கல்வியானது மறவாமல் இருப்பதே ஆகும்.

“மேதையில் சிறந்தன்று கற்றது மறவாமை”

“கற்றது உடைமை காட்சியின் அறிப.”

சான்றோரின் ஒழுக்கம்

திருவள்ளுவர் ஒழுக்கம் பற்றி ஒவ்வொரு மனிதனும் கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒன்று ஒழுக்கம் தவறுவதால் உண்டாகும். குற்றத்தை அறிந்து மனவலிமையுடைய சான்றோர்கள் ஒழுக்கத்திலிருந்து ஒருபோதும் பிறழமாட்டார்கள்.

“ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக்கறிந்து.”

மேலும் மறந்தும் தீமையான சொற்களை தம் வாயால் கூறாத நல்ல
செயல்களையும் நல்ல ஒழுக்கத்தையும் உடையவருக்கு இயலாத
காரியமாகும்.

“ஒழுக்கம் உடையவருக்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். திகு-139

திரிகடுகத்தில்,

“தன் குணங்குன்றாத் தகைமையும்”

இவ்வாறு தம் குடிப்பிறப்பின் பெருமைக்கு குறைவுபடாத ஒழுக்கம்
உடையவர்கள் சான்றோர்கள் ஆவர்.

ஆசாரக்கோவையில்,

“எக்காலத்திலும் ஒழுக்கம் தவறாத சான்றோர்கள்”

விருந்தினர் முதியவர் பசுக்கள், பறவைகள், பிள்ளைகள் எனப்பட்ட
இவர்களுக்கு உணவைக் கொடுத்தல்லது தாம் உண்ணமாட்டார்கள்.
என்பதை,

“விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை

இவர்க்கு ஊண் கொடுத்தல்லால் உண்ணாரே என்றும்

ஒழுக்கம் பிழையாதவர்”. ஆசாரக்கோவை-86

சான்றோர்கள் நடுவு நிலைமை தவறாதிருத்தல்

நடுவு நிலைமை என்பது உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்று பாராமல் நடுவு
நிலைமையில் நின்று தீர்ப்பை வழங்குதல் ஆகும். இதைப்பற்றி
நீதிநூல்களில் கூறியுள்ளவை.

திருக்குறளில்

தீவினையால் கேடும், நல்வினையால் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்பே
அமைந்து கிடந்தன அதை அறிந்து நடுவுநிலைமை தவறாதிருத்தலே
சான்றோர்க்கு அழகாகும் என்று திருவள்ளுவர் மிக அழகாக
எடுத்துரைக்கிறார்.

“கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்து

கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.”திரு-115

தன்னை சமனாக செய்து கொண்டு பொருளை சீர்தூக்கி காட்டும் துலாக்கோல் போல் அமைந்து ஒரு பக்கம் சாயாதிருத்தல் சான்றோருக்கு அழகாகும். என்பதை,

“சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால்

கோடாமை சான்றோர்க்கணி” திரு-118

திரிகடுகத்தில்,

உப்பின் பெருங்குவியலில் நீர் படிந்தால் கரைந்து போகும் நட்பின் செழுமுனையானது பொய்யாகிய நெருப்பை வீசினால் அழிந்த போகும் நடுநிலைமையுடைய சான்றோர்கள் மழைபோல எல்லார்க்கும் ஒப்ப உபகாரம் செய்வார்கள் இம்முன்றும் நல்வழியை அடைக்காத சாதனங்களாகும். என்பதை,

திரிகடுகத்தில்,

உப்பின் பெருங்குப்பை நீர்படியின் இல்லாகும்

நட்பின் கொழுமுனை பொய் வழங்கின் இல்லாகும்

செப்பமுடையார் மழையனையர் இம்முன்றும்

செப்பநெறி தூரா வாறு. திரி-83

சான்றோர்களின் அறம்

சான்றோர்கள் மற்றவர்களுக்கு அறமான செயல்களையே செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் அது சான்றோர்களுக்கு அழகானதல்ல என்பதை திருவள்ளுவர்,

அறத்தோடு பொருந்தி வரும் இன்பமே இன்பமாகும். அறத்தோடு பொருந்தாது வருவன எல்லாம் துன்பந்தருவனவாம்.புகழும் இல்லாதவை ஆக முடியும். என்பதை,

“அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்

புறத்த புகழும் இல்”. திரு-39

அறம் செய்வதால் அந்த அறமானது உடம்புக்கு இல்லையென்றாலும் ஆன்மாவிற்கு சென்று சேரும் என்பதை, நாலடியாரில்,

“அரும்பெறல் யாக்கைகை பெற்ற பயத்தால்
பெரும் பயனுமற்றவே கொள்க-கரும்பூர்ந்த
சாறு போற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோது போற் போகு முடம்பு. நாலடி-34

மக்களுடம்பை பெறுதல் அரிதானது, அதைப் புண்ணியத்தால் பெற்றபடியால் அதைக்கொண்டு தருமத்தை செய்யவேண்டும். அத்தருமம் கருப்பஞ்சாற்றைப் போல் ஆன்மாவின் அனுபவத்திற்கு உதவும். உடம்போ உதவாது.

திரிகடுகத்தில்,

“அறவினையை காராண்மைபோல ஒழுகுதலும்”

என்ற வரிகளில் அறச்செயல்களை மேகம் எவ்வாறு கைம்மாறு கருதாது பூமிக்கு நீரை மழைவது போன்று சான்றோர்களும் பிறரிடம் கைம்மாறு கருதாமல் அறச்செயல்களை செய்தல் சிறந்தது என நல்லாதனார் எடுத்துரைக்கிறார்.

“தானம் கொடுக்கும் தகைமையும்,”

தானம் செய்யும் பெரும் செயலும் பழிக்கு அஞ்சுபவர் நல்லொழுக்கமும் பல பொருள்களில் நினைவை செலவிடாத ஆற்றலும் ஆகிய இம்மூன்றும் அறத்தின் பயனை நீங்காமல் கட்டுகின்ற கயிறாக அமைந்துள்ளது. என திரிகடுகம் எடுத்துரைக்கிறது.

மேலும் பிறருக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு பொருளை திரட்ட வேண்டும். அறத்தின் வழியில் செல்லுவதற்கு ஞானநூல்களை கற்க வேண்டும் எத்தகைய சொல்லையும் அருளோடு சொல்லுதல் வேண்டும். ஆக இம்மூன்றும் நரகத்தை சேராமைக்கு காரணமாகிய வழிகளாகும்.

“ஈதற்கு செய்க பொருளை அறநெறி

சேர்தற்கு செய்க பெருநூலை – யாதும்

அருள்புரிந்து சொல்லுக சொல்லை இம்மூன்றும்

இருளுலகம் சேராத ஆறு.” திரி-90

என நல்லாதனார் அறம் செய்வதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

முதுமொழிக்காஞ்சியில்

“இரப்போர்க்கு ஈதலின் எய்தும் சிறப்பில்லை. முது-60

என கேட்போருக்கு கொடுப்பதே சிறந்தது. அவ்வாறு இல்லையெனில் சான்றோருக்கு சிறப்பில்லாமல் போகும்.

சான்றோரின் இயல்புகள்

சான்றோன் என்பவன் பிறர் பொருளை விரும்பாமலும், சூதாடாமலும், கீழ்மக்களுடனும் நட்புகொள்ளாமலும், பிறர்மனம் புண்படும்படி வன்சொல் கூறாமலும், ஊன் உண்ணாமலும் ஒருவன் இருப்பானாயின் அவன் எக்காலத்தும் ஒழுக்கத்தில் தளர்ந்து மாறிமாறி பிறந்து ஊனுடம்பை கொள்ளமாட்டான் என சிறுபஞ்சமூலம் எடுத்துரைக்கிறது.

“கள்ளான் சூதென்றுன் கழுமான் கரியாரை
நள்ளான் உயிரிரங்க நாவாடான்-நல்லானாய்
ஊன் மறுத்துக் கொள்ளானேல் ஊனுடம்பு எஞ்ஞான்றும்
தான்மறுத்து கொள்ளான் தளர்ந்து.” சிறு-21

மேலும்,

பூக்காமலே காய்கின்ற அத்தி, பலா போன்ற மரங்கள் உள்ளன அவைபோல நன்மையை அறிபவர் ஆண்டுகளால் முதியவர் அல்லாராயினும் அறிவினால் முத்தவர்களுக்கு ஒப்பாவார் நூல்வல்ல சான்றோர்களும் இளவயதினராயினும் முத்தவர்களுக்கு ஒப்பாவார். பாத்திரத்தில் கட்டி விதைக்காமலே முளைக்கின்ற விதைகளும் உள்ளன அவைபோல அறிவுடையவர்களுக்கு பிறர் அறிவிக்காமலேயே அறிவு தோன்றும்.

“பூவாது காய்க்கும் மரமுள நன்றறிவார்
மூவாது முத்தவர் நூல்வல்லார் - தாவா
விதையாமை நாறுவ வித்துள மேதைக்கு
உரையாமை செல்லும் உணர்வு.” சிறு-22

புலனடக்கம்

ஐம்புலன்கள் என்னும் மெய்,வாய், கண்,காது,மூக்கு,செவி எனும் உறுப்புகளை அடக்கி நல்ல நெறியில் செல்பவனையே நாம் சான்றோர் என ஏற்கிறோம்.

“அவா அறுக்கல் உற்றான் தளரான் அவ்வைந்தின்
ஆவா அறுப்பின் ஆற்ற அமையும்.- அவா அறான்
ஆகும் அவனாயின் ஐங்களிறின் ஆட்டுண்டு

போகும் புழையுள் புலந்து.” ஏலாதி-204

ஏலாதி எனும் நீதி நூலில் ஒருவனுக்கு தவம் செய்தல் எளிது ஆனால் ஈகையுடையவனாயிருத்தல் அரிதானது சான்றோர்கள் குற்றத்திற்குள்ளாதல் அரிது ஆனால் நன்னெறியில் ஒழுகுதல் என்பது அவர்களுக்கு எளிதான செயல் வீடுபேறாகிய இன்பம் தவறுமாயின் பிறவி தொடர்பின் துன்பத்தை நீக்குதல் என்பது அரிதாகும்.

“தவமெளிது தானம் அது தக்கார்க்கேல்

அவம் அரிது ஆதல் எளிதால் - அவமிலா

இன்பம் பிறழின் இயை எளிது மற்ற தண்

துன்பம் துடைத்தல் அரிது.” ஏலாதி-3

என்ற பாடல் வரிமூலம் சான்றோரின் நல்லப்பண்பை அறியமுடிகிறது.

மேலும் இன்னிலை எனும் நீதி நூலில் சான்றோரின் குணங்கள் பற்றி,மேகம் கடலில் உள்ள உப்பு நீரை முகந்து நன்னீராக்கி இனிய மழையாக பெய்யும் அதுபோல நற்பண்புடைய சான்றோர்கள் அறியாமை உடையவரின் குற்றங்களை நீக்க நற்குணங்களைப் பொருந்தச் செய்தலும், அவர்களுக்கு காவலாய் இருந்து வேண்டியவற்றை ஏற்படுத்தி அவர்களை உயர்த்தலும் கடமையாகும். என்பதை,

“கடல் முகந்து தீம்பெயலை ஊழ்க்கும்எழிலி

படைத்தாக்கல் பண்பறிந்தோர் சால்பு”. இன்னிலை -9

எவரும் இடிக்கின்றதென எண்ணி மேகத்தை வெறுக்கமாட்டார். தம் உயிரைப் போக்குபவர் யாவர் என அறிந்தும் சான்றோர் அவர்க்கு தீங்கு செய்ய நினையமாட்டார் தன் கன்று விரும்பி மடியை கடித்தாலும் தாய்ப்பசு இனிய பாலையே சொரியும் சிறப்பொடு வாழ்வதனை அறியாத மக்களை காட்டிலும் பெரிய ஆட்டுக்கடாக்கள் நல்லவையாகும்.

“இடிப்பதென்று எண்ணி இறைவனை காயார்

முடிப்பர் உயிரெனினும் முன்னர் - கடிப்பக்

கன்றமர்ந்து தீம்பால் கலுமுமே நீள் மோத்தை

ஒன்ற உணராதார் ஊங்கு” இன்னிலை -10

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பொருள்களின் உண்மையான இயல்புகளை உணர்ந்து தெளிவடைந்தவர் அறிய ஒழுக்கமுடைய சான்றோர் ஆவான் அம் முப்பொருளின் பால் உண்மையான அறிவை பெற்றவன் அருந்தவ முனிவன் ஆவான். அம்முன்று பொருள்களின் உண்மையை

எடுத்துக்காட்டி வளர்ப்பவன் மன்னன் ஆவான். இவையே மெய்ப் பொருளுக்கு உறைவிடமாகும்.

“சான்றோர்கள் பிறன்மனை நாடாதிருத்தல்”

சான்றோர்கள் பல நல்ல குணங்கள் கொண்டு இருந்தாலும் பிறன் மனைவியை மனதாலும் நினையாதவனாக இருத்தல் வேண்டும். அவரையே நாம் சான்றோர் என ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இதை வள்ளுவர்,

“பிறன் மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு

அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு.” திரு-148

என்று பிறன் மனைவியை விரும்பி பார்க்காத பெரிய ஆண்மை சான்றோருக்கு அறம் மட்டும் அன்று நிறைந்த ஒழுக்கமும் ஆகும். அதேப் போன்று நாலடியாரில் சமணமுனிவர்கள் “பிறன் மனைவியை சேர்ந்த உறவினர்கள் விரோதியாவதும், மிகவும் கேவலமான காரியமாகையால் அறம்,புகழ், நட்பு, பெருமை இந்நான்கும் இல்லாமல் போகும். என்பதை,

“அறம் புகழ் கேண்மை பெருமையிந்நான்கும்

பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா- பிறன்றாரம்

நச்சுவார் சேரும் பகை பழி பாவமென

நச்சத்தோடிந் நாற்பொருள்.” நாலடி – 82

பிறன்மனைவியை தேடிச் செல்லும் போதும் அச்சம் தோன்றும் திரும்பும் போதும் பயம் தோன்றும், அறியாமல் காப்பாற்றுவது என்பதும் அச்சம் என எக்காலத்திலும் அச்சம் தோன்றும்.

“புக்கவிடத்தச்சம் போதரும் போதச்சம்

துய்க்குமிடத்தச்சந் தோன்றாமற் காப்பச்சம்

எக்காலும் மச்சந் தருமாலெவன் கொலொ

உட்காண் பிறனில்புகல்.” நாலடி -83

திரிகடுகத்தில் பிறர் மனைவியை இரவில் தேடி செல்லுதல் பற்றி,

“பிறன்கடை நின்றொழுகு வானும்” திரிகடுகம் - 19

என்று பிறன் மனைவியை நனைப்பவன் விரைவில் கெடுவான் எனவும்,

“புலை மயக்கம் வேண்டி பொருட் பெண்டிர் தோய்தல்”

என பொருட்பெண்டிரைத் தேடி செல்பவன் நீசத் தன்மையுடையவனாவான் இவ்வாறு செல்லுதல் அறமல்ல என நல்லாதனார் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் ஆசாரக்கோவையில்

அறனறிந்த சான்றோர் பிறர் மனைவியை விரும்புதல், கள்ளருந்துதல், களவு, சூதாடுதல், கொலை செய்தல் என இவ்வைந்து பாவச் செயல்களை மனத்தாலும் நினைக்கமாட்டார்கள் இது நரகமாக மாறிவிடும்.

“பிறன்மனை கள் களவு சூது கொலையொடு

அறனறிந்தார் இவ்வைந்தும் நோக்கார்- திறனில் என்று

என்னப்படுவதூஉம் அன்றி நிரயத்து

செல்வழி உய்த்திருத்தலால்.” ஆசாரக்கோவை – 37

மேலும் ஏலாதியில் கணிதமேதாவியார் பிறன்மனை நோக்காதிருத்தல் பற்றி ஒருயிரையும் கொலை செய்யாதவன் பிறர் மனைவியை விரும்பாதவன் கீழ் மக்கள் கூட்டத்தோடு சேராதான் பிறர்சொல்லும் மறைபொருளில் செவிகொடான் தீய சொற்களை பேசுதலில் ஊமை போன்றிருபவன் ஆகிய ஏழு பண்புகளும் சான்றோர்களுக்கு இயல்பாக இருக்க வேண்டியவை ஆகும்.

அதைப் பாடலின் மூலம்

“கொல்லான் கொலை புரியான் பொய்யான் பிறன்மனைமேல்

செல்லான் சிறியார் இனம் சேரான் -சொல்லும்

முறையில் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்கை

இறையில் பெரியாற்கு இவை. ஏலாதி- 19

சான்றோர் பண்புகள்

சான்றோர் என்பவர்கள் பிறருக்கு துன்பம் வந்த காலத்தில் அதற்காக தான் துன்புற்று வாழ்தலும் இன்பம் உண்டான காலத்தில் மற்றவர்க்கு இன்பம் உண்டாகும் வகையில் நடத்தலும் அன்பற்றவர் வீட்டில் நுழையாதிருத்தலும் ஆகிய மூன்றும் சான்றோரரிடத்தில் இருக்கக்கூடிய பண்புகள் ஆகும்.

“துன்பத்துள் துன்புற்று வாழ்தலும் இன்பத்துள்

இன்பவதையான் ஒழுகலும் - அன்பால்

செறப்பட்டார் இல்லம்புகாமை இம்மூன்றும்

திறப்பட்டார் கண்ணே உள. ஆசாரக்கோவை 79

சான்றோர்கள் தம் உயிர்க்கு நன்மையை உணர்ந்தவர்கள், கோபம் கொண்டாலும் தம் பெரியவரின் பெயரை வாயினால் சொல்லார் மனைவியை

சினந்து நீண்ட நேரம் அங்கே இருக்கமாட்டார்கள் பெரியவர்களை முறைமை பாராட்டி இகழார்.

“தெறுவந்து தம்குரவர் பேர் உரையார் இல்லத்
 உறுமி நெடிகும் இரா அர் - பெரியோரை
 என்று முறை கொண்டு கூறார் புலையரையும்
 நன்கறிவார் கூறார் முறை.” ஆசாரக்கோவை- 80

முடிவுரை

இவ்வாறு சான்றோர் என்பவர்கள் அனைத்து விதங்களிலும் சிறந்தவராகவும், இல்லறம், சமூகவாழ்வு, நட்பு, ஈகை, பொய் பேசாமை, நடுவு நிலைமை தவறாதிருத்தல், அறத்துடன் வாழ்தல், என இவ்வுலக வாழ்வில் நல்லவை, தீயவை என அறிந்து வழிகாட்டுபவராகவும் இருப்பதால் அவர்களை நாம் சான்றோர்கள் என ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

மேற்கோள்கள் நூல்கள்:

1. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நானாற்பது உரையுடன் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு, 1962, ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
2. இன்னிலை , பண்டித வித்துவான் தி. சங்குப் புலவரவர்கள் விளக்க வுரையுடன், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி-6. சென்னை-1. 1961
3. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்: இலக்கியா பதிப்பகம்.
4. திருக்குறள் : ச. மெய்யப்பன் மணிவாசகர் நூலகம் சிதம்பரம் 1993
5. அற நூல்கள் : இலக்கியா பதிப்பகம்.